

ת"פ (אילת) 14721-03-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (אילת) 14721-03-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלוס אילת

ת"פ (אילת) 14721-03-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלוס באילת

[02.01.2025]

כבוד השופט גיל אדלמן

ע"י ב"כ עוה"ד ליטל סגל מלכה

ע"י ב"כ עוה"ד אייל לביא

גזר דין

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם, דקל יפרח (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג-עבירה לפי סעיף 382 (ג) יחד עם סעיף 380 לחוק; תקיפה סתם - בן זוג - עבירה לפי סעיף 382 (ב)(1) יחד עם סעיף 379 לחוק (להלן: התיק העיקרי). כן הורשע הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת ת"פ 42797-08-23, שצורף לתיק דנא (להלן: התיק המצורף) בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, במועד הרלוונטי היו הנאשם ואדוה רביבו (להלן: אדוה) במערכת יחסים רומנטית מזה חמישה חודשים, והתגוררו בנפרד.

כתב האישום המתוקן מספר כי באישון ליל 28.2.2024 בשעה שאינה ידועה, כאשר שהה הנאשם בדירתה של אדוה, התגלע ביניהם ויכוח על רקע חשדו כי היא מנהלת קשר עם אחר; בתוך כך, תקף אותה בכך שסטר לצווארה וללחיה. מספר ימים קודם לכן, ביום 24.2.2024 בשעה 6:30 לערך, הגיע הנאשם לדירתה של אדוה, לאחר שהתקשר אליה, ללא מענה. לאחר שאדוה פתחה את דלת דירתה, התגלע ביניהם ויכוח על רקע חשדו כי היא בגדה בו, וגבר אחר נמצא בדירתה.

הנאשם הזיק לרכושה של אדוה במזיד בכך שניפץ את הטלפון הנייד שלה, וגרם לו לנזק בשווי של 420 ₪.

- מספר ימים קודם לכן, במועד שאינו ידוע במדויק, כאשר שהו הנאשם ואדוה בדירת הנאשם, התגלע ביניהם ויכוח על רקע חשדו כי היא בגדה בו; אז, בתוך כך תקף אותה בכך שבעט בה בברכה השמאלית וגרם לה לחבלה של ממש בדמות מכאוב, וכן ירק לעברה.
- כתב האישום מספר כי כוח שיטור איתר את הנאשם בעקבות הודעה למוקד 100 מאת חברתה של אדוה, אשר דיווחה למשטרה אודות מסכת האלימות שעברה המתלוננת על ידו.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק המצורף, במועד הרלוונטי היו הנאשם ודנה יוסף (להלן: דנה) בני זוג פרודים מזה כשבועיים, והיא בחודש השישי להריונה. לדנה ילד נוסף, קטין.
- על פי כתב האישום, דנה התארחת בבית של חברתה (להלן: הדירה). ביום 9.3.2023 בשעה 4:00 לערך, נכנס הנאשם לדירה כיוון שחשד שיש גבר בדירה, ודנה בוגדת בו. חברתה של דנה הראתה לנאשם שאין גבר בדירה, והוא עזב.
- סמוך לשעה 19:00, חזר הנאשם לדירה ואיים על חברתה של דנה: "היא לא יודעת עם מי היא מתעסקת, על דקל יוסף לא משקרים, על זה היום רוצחים לה את הילדים".
- מיד ובסמוך איים הנאשם על דנה: "שקרנית, היום רוצחים לך את הילדים".
4. תחילה, במסגרת התיק העיקרי, כפר הנאשם בעובדות כתב האישום. בהמשך, במסגרת הליך גישור שהתקיים ביום 24.6.2024, בטרם נשמעו הראיות, הציגו הצדדים הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתבי האישום המתוקנים, וניתנה הכרעת דין כאמור.
5. במסגרת ההסדר הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן; לא התגבשה הסכמה עונשית בין הצדדים.
6. יוער כי עוד טרם הסדר הטיעון שהתגבש, במסגרת הליכי המעצר, הופנה הנאשם למסגרת טיפולית "בית נועם" שם שהה כחמישה חודשים, עד שהוחלט בהמשך להפסיק את טיפולו עקב אי עמידה בנהלי המקום, והוא נעצר עד תום ההליכים נגדו. נוכח עובדה זו הוקדמו הטיעונים לעונש.
7. ביום 19.12.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.
8. מטעם ההגנה העידה לעונש אדוה: "יש לי 4 ילדים. אני הכרתי את דקל שנה שעברה בספטמבר והיינו בקשר כ-5 חודשים וקרה מה שקרה, התקריות, ומאז הוא נעצר היה בטיפול כמה חודשים, הוא חזר להיות איתי בקשר לפני חודשיים, הרגיש לי שהוא השתנה, נשמע כבן אדם אחר. אני מקווה שבבילוי שזה יהיה לטובתו והכול יהיה בסדר. הוא באמת השתנה ממה שהיה. מקווה שיהיה טוב בבילוי. שיטנה את דרך החיים שלו רק לטובה".
- תסקיר שירות המבחן
9. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים מטעם שירות המבחן^[1]. ביום 17.9.2024 התקבל התסקיר הראשון. התסקיר פרט את נתוניו האישיים והמשפחתיים של הנאשם ובחן את התייחסותו לעבירות בהן הורשע, וכן את הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום. הנאשם היה בעיצומו של הטיפול בבית נועם, כשבעת הכנת התסקיר היה נתון בהשגחה זמנית. ככלל צוין כי התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפול איננה עקבית, והתבקשה שהות נוספת לעריכת תסקיר משלים לאחר מעברו הצפוי לשלב ההוסטל במסגרת הקהילה.
- בתסקיר שהוגש ביום 1.10.2024, שכותרתו "עדכון דחוף", צוין שירות המבחן כי למרות שניתנו לנאשם מספר הזדמנויות להמשיך את הטיפול במסגרת בית נועם, על אף חוסר העקביות והפערים שעלו, לא ניכר שיפור בהתנהגותו, והוחלט להפסיק השתתפותו בטיפול.
- כן עלה כי הנאשם לא שמר על התנאים המגבילים במסגרת החלופה המגבה. קצינת המבחן פנתה וכתבה: "על רקע התנהלותו פורצת הגבולות המתמשכת, הערכת הסיכון הגבוהה בעניינו להמשיך ביצוע עבירות על החוק, בפרט בתחום האלימות והאלמ"ב ... וזאת בהצטרף להיעדר מסגרת טיפולית פוטנציאלית ... ראינו לנכון לבוא בהמלצה סופית".
- שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על סיום ההליך באמצעות "הטלת ענישה מרתיעה ומציבת גבולות".
- טיעוני הצדדים לעונש
10. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לתיק העיקרי הנע בין 14 עד 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ולתיק שצורף - מתחם הנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל. התביעה הדגישה כי מדובר במועדים שונים ומתלוננות שונות, ומשכך ראוי לקבוע מתחם נפרד עבור כל אירוע (לשיטת התביעה, כל כתב אישום גילם אירוע נפרד). התביעה ביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל בן 18 חודשים בתיק העיקרי ו-10 חודשי מאסר בפועל בתיק שצורף, ובסך הכל 28 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסרים מותנים מרתיעים, פיצוי לנפגעות העבירה, והתחייבות כספית להימנע מעבירה.

התובעת טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתבי האישום הם זכותן של המתלוננות לשמירה על ביטחון האישי, שלמות גופן ושלמות נפשן. עוד הדגישה המאשימה כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור. לשיטת המאשימה, מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים היא משמעותית, שכן מדובר בהתנהגות פוגענית שמטרתה לשלוט ולהשפיל את המתלוננות. ביחס לאדוה, מדובר במספר פגיעות גופניות אשר גרמו למכאוב, הנאשם לא הסתפק בכך ואף ביצע מעשה משפיל בדמות יריקה לעברה, ופגע ברכושה. לעניין דנה, איים הנאשם שיפגע בילדיה, ומדובר באיום חמור שמטרתו להטיל עליה מורא. עוד ציינה המאשימה כי נראה שהתנהלותו הפלילית של הנאשם החמירה עם הזמן, ומאיומים שנקט במסגרת התיק שצורף (שהינו קודם כרונולוגית בזמן) עבר אף לאלימות נגד גוף ורכוש בתיק העיקרי.

ביחס למיקום עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שהתבקש על ידי התביעה, הפנתה האחרונה את בית המשפט לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וכן לעובדה כי הנאשם הודה, צירף תיקים, "ניקה שולחן" וחסך זמן שיפוטי יקר. מנגד ציינה התביעה כי הנאשם לא השלים את ההליך הטיפולי ואף "ברח מהקהילה" כך שאין המלצה שיקומית בעניינו. לאור כל האמור, עתרה התביעה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני - נמוך של המתחם. המאשימה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

11. ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם ענישה כולל ביחס לכל העבירות בהן הורשע הנאשם, הנע בין מספר חודשי מאסר קצרים הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. ההגנה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, כשהמשמעות היא למעשה הסתפקות בימי מעצרו. לחלופין עתרה ההגנה לחריגה לקולא ממתחם הענישה שייקבע, לאור שיקולי שיקומו של הנאשם; הסיגור הדגיש את העובדה כי הנאשם נתון במעצר כחמישה חודשים (נכון למועד הטיעונים לעונש), לראשונה בחייו, וכן עמד על הודאתו, לקיחת האחריות על מעשיו, והעדר כל עבר פלילי. לשיטתו של הסיגור, יש לתת לנאשם "אופק ואור בקצה המנהרה".

ההגנה הדגישה כי הנאשם שהה במסגרת טיפולית במשך כחמישה חודשים, כאשר מקובל לשהות בקהילה 3 חודשים, ושירות המבחן האריך את שהותו בחודשיים נוספים. לדבריו: "... יש להביא בחשבון ולחרוג משיקולי שיקום של 5 חודשים ששהה במסגרת הליך טיפולי והשתקם. נכון, לא סיים, אבל אי אפשר שלא להביא זאת בחשבון את התקופה הזו...".

כמו כן ציין ב"כ הנאשם כי יש בדבריה של נפגעת העבירה, אדוה, אשר העידה בשלב הטיעונים לעונש, להעיד על השינוי החיובי אותו עבר הנאשם.

אף ההגנה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

12. הנאשם בדברו האחרון אמר:

"אני מצטער על מה שעשיתי, ביקשתי סליחה מהמתלוננת אך זה עדיין יושב לי בלב. אני ללא עבר פלילי, אני בן 40, הייתי בחו"ל הרבה זמן והגעתי לארץ לפני 3 שנים. קרה מה שקרה, זה לא קרה מעולם לפני כן. אבל יש משהו שחשוב לי שתבין אותי, שמתסכל אותי, תמיד אמרו לי טיפול קודם לעונש. וכשעברתי טיפול הבנתי למה. לפני כן לא עברתי כל טיפול אפילו לא פסיכולוג לא האמנתי בזה. הבנתי מה גרם לי להגיע למצב הזה, לפני הטיפול לא הבנתי מה גרם לי להגיע למצב הזה. לקחתי המון כלים איך להתמודד ולהבין ולא להיות במקום של הקורבן כפי שהייתי לפני כן. לא ברחתי מהקהילה, אני מתוסכל עד היום בגלל זה, קיבלתי הפסקת טיפול, בגלל שאמרו שהייתי בקשר עם המתלוננת. אני באגף טיפולי בבית סוהר. אני מבקש פרופורציות, אבקש שבית המשפט יתחשב בי ובזמן שאני בטיפול בבית סוהר."

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

13. בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 א' אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), יש לקבוע מתחם עונשי כולל לכל העבירות בהן הורשע הנאשם, שכן מדובר במסכת עבריינית אחת, הגם שהתפרשה על פני תקופה וכלפי שתי מתלוננות שונות. ניתן לראות שאופיין הכולל של העבירות קשורות לקנאתו של הנאשם וחשדותיו בנפגעות העבירה במהלך (ואחרי) הקשר הזוגי עם כל אחת מהן.
 14. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלמות גופן ונפשן של המתלוננות, וכן ההגנה על כבודן, בטחונן האישי וקניינן.
 15. הדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בעבירות אלימות ואיומים כלפי בנות זוג, המתרחשות בתוך דלת אמות, מקום שאמור להיות ביתן מבצרן של נפגעות העבירות.
 16. רבות הודגש בפסיקת בית המשפט העליון אודות החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה; ראו למשל את רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021):
- "כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."
17. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא אינה ברף נמוך. הנאשם, במסגרת יחסיו הזוגיים עם שתי נשים שונות, איים, תקף, ופגע ברכושה של אחת מנפגעות העבירה. העבירות בוצעו סביב חשדו של הנאשם כי המתלוננות "בגדו בו", ורצונו לשלוט בכל צעדיהן. ניכר כי הנאשם מונע מחשדנות וקנאה אובססיביים.
- בחודש מרץ 2023 התייצב הנאשם בבית חברתה של דנה (ממנה היה אז פרוד), בשעה 04:00 לפנות בוקר, על מנת "לוודא" שאין "גבר" בדירת החברה. חברתה של דנה נאלצה באישון לילה להפסיק את דעתו של הנאשם בעניין זה. ואולם, הנאשם לא הסתפק בהתנהלות אובססיבית זו, וחזר לדירת החברה בערב, אז איים על חברתה של דנה, איומים ברף הגבוה ביותר: "היא לא יודעת עם מי היא מתעסקת, על דקל יוסף לא משקרים, על זה היום רוצחים לה את הילדים".
- הנאשם אף איים על דנה, שנזכיר כי היתה בחודש השישי להריונה "שקרנית, היום רוצחים לך את הילדים". כל זאת עשה הנאשם מתוך רכושנות, קנאות, ואובססיות כלפי דנה; האיומים שהשמיע כלפי חברתה, וכלפיה הם איומים ברף הגבוה ביותר, וקשה לתאר איומים חמורים יותר כשמדובר בפגיעה בנימי נפשו של כל הורה לילדים. האיומים חזרו על עצמם פעמיים באותה המתכונת.
- בחלופי מספר חודשים, חשד הנאשם בבת זוג אחרת, אדוה, בכך שהיא "בוגדת בו", אז בעט בברכה וגרם לה למכאוב, ולאחר מכן ירק לעברה. מעבר לאלימות והקנאה הגלומה במעשיו של הנאשם, היה בהם כדי להשפיל את המתלוננת ולפגוע בכבודה. לאחר מספר ימים, שבר הנאשם את הטלפון הנייד של אדוה, משום כך ש"העזה" לא לענות לו. לאחר מספר ימים, באישון לילה, שוב תקף הנאשם את אדוה, ושוב על רקע קנאה, בכך שסטר לה בצווארה ולחיה. צודקת התביעה, ובמעשיו האלימים של הנאשם היתה גלומה הסלמה, מאיומים קשים מאוד, אל השפלות ואלימות פיזית של ממש - והכל על רקע קנאתו האובססיבית לבנות זוגו.
18. בקביעת מתחת הענישה הבאתי בחשבון גם את הנזק הנפשי שבוודאי נגרם לנפגעות העבירה, נוכח התנהלותו של הנאשם כלפיהן אם באיומים קשים, ואם באלימות כלפי גוף ורכוש.
 19. מדיניות הענישה הנוהגת: מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה רחב ומשתנה בהתאם לנסיבות של כל מקרה ומקרה. הצדדים הציגו פסיקה מטעמם לתמיכה במתחמי הענישה להם עתרו. מצאתי להתייחס לפסקי הדין הבאים.

§ במסגרת עפ"ג (ב"ש) 32125-03-21 דרי נ' מדינת ישראל (5.5.2021) התקבל ערעור על חומרת עונשו של המערער אשר הורשע בעבירות של תקיפה סתם - בן זוג; תקיפת קטין בידי אחראי; איומים; היזק לרכוש במזיד; והתנהגות פרועה במקום ציבורי בכך שאיים על חייהם של ילדיו הקטינים בפניהם, במועד אחר ניסה להניא את אשתו מלצאת לעבודה, חטף ממנה את מכשיר הטלפון, הטיח אותו על חומה סמוכה ושבר אותו, נעמד למחוץ למקום עבודתה וצעק לעבדה דברים בוטים, החל להפיל כסאות לצעוק ולקלל בדירה כששב אליה, ובמועדים אחרים: קרע כבל חשמל של מזגן באחד מחדרי הילדים, זרק נעל לכיוון המתלוננת שפגעה בקטין, נטל מספרים והניפם באוויר לכוון המתלוננת, השליך נעל על קטין וגרם לו לשפשוף והפיל קטין מכיסא עליו ישב. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים והתחייבות בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי "מבחינת טיב האלימות ועצמתה, מדובר במעשים ברף הנמוך יחסית שלא גרמו לפגיעות גופניות ממשיות." המערער והמתלוננת טענו כי התנהגות המערער נבעה מתקופה משברית ואינה מאפיינת את התנהגותו לאורך השנים. בית המשפט המחוזי הקל בעונש המאסר והשית על המערער 7 חודשי מאסר, יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

§ במסגרת ת"פ (אי') 6657-10-23 מדינת ישראל נ' בוזגלו (17.3.2024) הורשע הנאשם בעבירות של איומים (4 עבירות) בכך שאיים על המתלוננת בפגיעה בחייה, שיקפוץ עם ביתם מהגג, שיקבור את כל המשפחה וכן שלח לה הודעות נוספות מאיימות על חייה וחיי אחרים. נקבע מתחם ענישה הנע מ- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, הושתו 11 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת וקנס בסך 2,000 ₪.

§ במסגרת ת"פ (אי') 45228-03-20 מדינת ישראל נ' מחמוד (9.7.2020) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג בכך שהטיח את מכשיר הטלפון של בת זוגו ברצפה שנשבר במהלך ויכוח, היכה בה בידיו בכל חלקי גופה ואיים שיהרוג אותה, תפס בה בחולצתה, היכה בה בחזה ובראש, איים עליה; לנאשמת נגרמו סימנים כחולים. הסדר הטיעון כובד נוכח קושי ראייתי, וללא עמדת המתלוננת (שלא אותרה). על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה כך שבפועל ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר, הוטלו מאסרים מותנים, קנס בסך 500 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בסך 1,500 ₪. מצאתי אף להפנות לפסקי דין נוספים.

§ במסגרת רע"פ 8576/22 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2022) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורש בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג והפרת הוראה חוקית בכך שהכה את בת זוגו בפניה, צבט אותה, ירק עליה ואיים שיהרוג אותה לאחר שניתן לו צו שיפוטי האוסר עליו להטרידה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים כך ש - 4 חודשים ירוצו במצטבר. רכיב המאסר בפועל שהושת על המבקש עמד על 13 חודשים. המדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי, שהתקבל ושם נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, לאחר שעמד על חומרת מעשי המבקש. בית המשפט המחוזי השית על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל והותיר את יתר רכיבי הענישה על כנם כך שבמצטבר ירצה המבקש 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המבקש הוא על הצד המקל ודחה את הבקשה.

§ במסגרת רע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.2024) נדונה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם - בן זוג ואיומים בכך שהכה את בת זוגו דאז באגרופים, סטירות ובעיטות וכן איים עליה במספר הזדמנויות שונות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר, ולאחר שנתן דעתו לעברו הפלילי של המשיב, להודייתו ונטילת האחריות על מעשיו, התקופה הממושכת בה שהה במעצר מאחורי סורג ובריח ולאחר מכן במעצר בפיקוח אלקטרוני, להיותה של מערכת היחסים בין בני הזוג "מורכבת" בה "רב הנסתר על הנגלה בכל הקשור למערכת היחסים" השית עליו מאסר בן חודשיים וחצי, מאסר מותנה, ופיצוי בסך 5,000 שקלים. המדינה ערערה על גזר הדין, וערעורה התקבל, עונשו של המבקש הועמד על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ורכיב הפיצוי הוכפל ל-10,000 שקלים. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה הראוי במקרה זה צריך להתחיל מ - 12 חודשי מאסר בפועל.

§ במסגרת רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017) נדחתה בקשת ערעור המבקש אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בשני אירועים של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על בת זוגו שיפגע בה ושהיא תסבול וכן תקף אותה בכך שדחף אותה ומשך בתנוך אוזנה של המתלוננת שעה שהייתה בהריון מתקדם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. המבקש, נעדר עבר פלילי, נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש על חומרת עונשו וכך קבע גם בית המשפט העליון: "העונש שהושת על המבקש הינו ראוי ומאוזן, ולא מצאתי כי יש בסיס להתערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי"."

§ במסגרת עפ"ג (מרכז) 32854-01-24 פלוני נ' מדינת ישראל (19.5.2024) הגיש המערער ערעור על חומרת עונשו בד בבד עם ערעור המדינה על קולת העונש. המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ובעבירת איומים בכך שאיים על אשתו בשני אירועים, חבט ביסבנה, הכה בכתפה, דחף אותה כך שנפלה ונגרמו לה חבלות סימנים אדומים ושפשופים. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה הנע בין 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושתו 6 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם את מעשי העבירה שביצע המערער צריך לנוע בין 9 חודשי מאסר אשר ניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

- § במסגרת ת"פ (חי') 31957-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני (3.1.2023), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירה של היזק לרכוש במזיד בכך שהיכה את המתלוננת על לחיה באמצעות ידו, אחז בידה, היכה על חלון הרכב שלה וגרם לכיפוף בפח הרכב והחלון יצא ממקומו, לעיני שתי בנותיהן הקטינות. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך בעבודות שירות, ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, נעדר עבר פלילי, אשר הביע חרטה, נגזרו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי בסך 3,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בסך 1,500 ₪.
20. אשר על כן, נוכח מידת הפגיעה בערכים המגונים, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל העבירות אותן ביצע הנאשם נע בין 10 חודשי מאסר, ועד 20 חודשי מאסר בפועל. העונש המתאים לנאשם
21. הנאשם, בן 38, נעדר עבר פלילי, וזו הסתבכותו הראשונה בפלילים.
22. הנאשם שוהה במעצר לראשונה בחייו מזה כ- 5 חודשים.
23. הענקתי משקל משמעותי להודאתו של הנאשם במיוחס לו; מעבר לחיסכון בזמן שיפוטי, הרי שאף נחסך מהמתלוננות הצורך להעיד ולהיחקר נגדית, על כל הכרוך בכך. עוד בהודייתו, חיזק הנאשם את ההכרה של המתלוננות בסבל אותו חוו כתוצאה ממעשיו כלפיהן.
24. הנאשם אמנם שהה במסגרת טיפולית סגורה בבית נועם, אולם לא מצאתי לקבל עתירת ההגנה לפיה יש לראות בכך הליך שיקומי המצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה. נוכח התנהלות הנאשם במסגרת הטיפולית, כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן, אף יקשה לקבוע כי קיים בעניינו שיקום פוטנציאלי במובן סעיף 40ד לחוק העונשין. לצערי, הנאשם לא השכיל לנצל את השהות בבית נועם בכדי להיתרם ממנה, אף ששהה שם פרק זמן של חמישה חודשים. כבר בתסקיר הראשון עלה כי הנאשם לא מגלה עקביות בטיפול ואף הושהה זמנית מהמסגרת על רקע ניהול מערכת יחסים עם אחת מהמתלוננות, בניגוד לכללי המקום. צוין כי עלו פערים, סתירות ועיוותים מחשבתיים אצל הנאשם, אשר הקשו על הצוות הטיפולי. משכך אף הוחלט להאריך את שהייתו בתוך המסגרת המשולבת הסגורה ועיכוב המעבר לשלב ההוסטל. התסקיר השני שהוגש כבר גילה כי הנאשם לא עמד בכללי המקום, נהג בקוצר רוח ובתוקפנות כלפי הצוות עת זומן לפגישה בעניינו, והתקשה לבחון את עצמו ולקחת אחריות על התנהלותו. לפיכך הוחלט כאמור על הפסקת הטיפול בו באופן מיידי. קצינת המבחן התרשמה כי קיימת הערכת סיכון גבוהה להמשך ביצוע עבירות, ובפרט בתחום האלימות והאלימות במשפחה.
25. יש לקוות כי דברי החרטה שהביע הנאשם בדברו האחרון, ואמירתו כי הוא מבין שנזקק לטיפול אף בזמן מעצרו, נאמרו בכנות וכי ישכיל לנצל את השהות בבית הסוהר ואף לאחר שחרורו על מנת להיעזר בגורמי טיפול מקצועיים.
26. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים. תקופת מאסרו תחושב בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. מאסר מותנה - מאסר למשך 7 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירות אלימות, כלפי גוף או רכוש, לרבות איומים, במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוג למשך 3 שנים.
- ד. פיצוי - הנאשם ישלם לנפגעות העבירה כדלקמן: לע"ת 10 בתיק העיקרי פיצוי בסך 2,000 ₪, לע"ת 2 בתיק שצורף פיצוי בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם תוך 120 יום ויבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר לנפגעות העבירה. המאשימה תעביר למזכירות טופס פרטי ניזוק בתוך 14 ימים.
- מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.
- ניתן היום, ב' טבת תשפ"ה, 02 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.

[1] שלושה תסקירים הוגשו לעניין פתיחת חלונות התאווירות ובחינת חלופה ואינם רלוונטיים לגזר הדין (ביום 4.9.24, ביום 22.9.24 וביום 28.10.24)